

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7350/2556

พนักงานอัยการจังหวัดปากพนังโจทก์ นายทรงเกียรติหรือบังซึก หมุดชะรีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 309, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 53, ป.อ. มาตรา 29

ย่อ / หลักกฎหมาย

ก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายที่ 2 มีเหตุบาดเจ็บมาพบกับจำเลยเกี่ยวกับแย่งผู้หญิงและเคยมีการเจรจาทกลงกัน ในวันเกิดเหตุจำเลยกับพวกมีอาวุธปืนและมิดตามผู้เสียหายที่ 2 เข้าไปในบ้านเกิดเหตุ เมื่อพบก็เข้าทำร้ายทันที แสดงว่าจำเลยยังขุ่นเคืองผู้เสียหายที่ 2 เกี่ยวกับผู้หญิงและตั้งใจตามหาผู้เสียหายที่ 2 เพื่อทำร้าย มิใช่ว่าพบโดยบังเอิญแล้วเกิดทะเลาะวิวาทและทำร้ายทันทีในขณะนั้น จำเลยจึงมีโอกาสดักทบบทวนล่วงหน้าก่อนจะกระทำความผิด แล้วจำเลยกับพวกบุกกรุกเข้าไปในบ้านใช้มีดและปืนเป็นอาวุธฟันและยิงผู้เสียหายที่ 2 บ่งชี้ให้เห็นว่า จำเลยได้วางแผนและเตรียมการที่จะฆ่าผู้เสียหายที่ 2 มาก่อนแล้ว จำเลยจึงมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน เมื่อผู้เสียหายที่ 2 ไม่ถึงแก่ความตาย จำเลยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288, 289, 295, 309, 310, 362, 364, 365, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ตรีของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 295, 309 วรรคสอง, 310 วรรคแรก, 365 (1) (2) (3) ประกอบมาตรา 362, 364 (ที่ถูก ไม่ต้องปรับบทมาตรา 362), 371 ประกอบมาตรา 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฐานร่วมกันบุกกรุกเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (1) ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น จำคุก 2 ปี ฐานร่วมกันข่มขืนใจผู้อื่นและร่วมกันกระทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันข่มขืนใจผู้อื่นซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธมีดโดยเปิดเผยและไม่มีเหตุสมควร ปรับ 100 บาท

จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก 25 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันข่มขืนใจผู้อื่น จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธ มิดโดยเปิดเผยและไม่มีเหตุสมควร ปรับ 50 บาท รวมจำคุก 27 ปี 9 เดือน และปรับ 50 บาท ไม่ ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ธิบของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80 ลงโทษจำคุก 10 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 5 ปี รวมโทษใน ความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นอีก 2 ปี 9 เดือน ปรับ 50 บาท เป็นจำคุก 7 ปี 9 เดือน ปรับ 50 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัย ว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ขณะที่ผู้เสียหายที่ 1 ผู้เสียหายที่ 2 ผู้เสียหายที่ 3 และผู้เสียหายที่ 4 อยู่ที่บ้านเช่าที่เกิดเหตุซึ่งอยู่ในซอยจำเลยกับพวก อีก 6 คน บุกรุกเข้าไปในบ้าน พวกของจำเลยแต่ละคนมีอาวุธมีดสปาด้ายาวประมาณ 2 คอก เป็นอาวุธ พวกของจำเลยคนหนึ่งใช้อาวุธมีดสปาด้ายาวแทงผู้เสียหายที่ 3 ถูกบริเวณแขนขวาและแขน ซ้ายได้รับบาดเจ็บ และยังฟันผู้เสียหายที่ 2 ประมาณ 6 ถึง 7 ครั้ง แต่ผู้เสียหายที่ 2 หลบหลีกทัน จำเลยเข้ามาแล้วใช้อาวุธปืนปากกายิงที่ศีรษะผู้เสียหายที่ 2 ผู้เสียหายที่ 2 ยกมือสองข้างขึ้น บังหน้า กระสุนปืนถูกฝ่ามือขวาได้รับบาดเจ็บ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลย กระทำความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นหรือไม่ ก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายที่ 2 มีเหตุบาดหมางกับจำเลยเกี่ยวกับแย่งผู้หญิงและเคย มีการเจรจาทกลงกัน พฤติการณ์ของจำเลยกับพวกในวันเกิดเหตุที่เตรียมอาวุธปืนและอาวุธมีด เพื่อใช้กระทำความผิดมาล่วงหน้าและตามผู้เสียหายที่ 2 เข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุที่ผู้เสียหายที่ 1 เข้าซึ่งอยู่ในซอยโดยปรากฏตามแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุว่า ห่างจากถนนใหญ่ประมาณ 30 เมตร เป็นซอยแคบ เมื่อพบแล้วก็เข้าทำร้ายทันที แสดงว่าจำเลยยังขุ่นเคืองผู้เสียหายที่ 2 เกี่ยวกับผู้หญิงและตั้งใจตามหาผู้เสียหายที่ 2 เพื่อทำร้าย มีใช้ว่าพบโดยบังเอิญแล้วเกิด ทะเลาะวิวาทและทำร้ายทันทีในขณะนั้น จำเลยจึงมีโอกาสดิตทบทวนล่วงหน้าก่อนจะ กระทำความผิดแล้วจำเลยกับพวกบุกรุกเข้าไปในบ้านใช้มีดและปืนเป็นอาวุธฟันและยิงผู้เสียหาย ที่ 2 บ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยได้วางแผนและเตรียมการที่จะฆ่าผู้เสียหายที่ 2 มาก่อนแล้ว จำเลยจึง มีเจตนาฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน เมื่อผู้เสียหายที่ 2 ไม่ถึงแก่ความตาย จำเลยจึง มีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาว่า การกระทำของจำเลยเป็นเพียงความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ 2 ไม่ต้องด้วยความเห็นของ ศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

กฤษฎีจิรัฐ คุณาจิรภรณ์ · พิศล พิรุณ · เสรี เพศประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7350/2556>